

Cari siuri, buna sira!
Av salût coi mè pastùr:
anche 'ncò j èi faç 'na vira,
tûç ansèma, pov'r e siùr.

Ogni vota a s'ancuntrùma,
cari siuri, csì chi 'n drent:
pr' in po' 'd temp a ciaciarùma,
pò 's n'andùma tûç cuntent.

J'avrèj vist che lûminària
per el vîj d'la sità:
csè la gent la uàrda 'nt l'aria
sensa vigghi ndò ch' la và.

Tût sa luce 'nt el vedrèn-ni
con la crisi ch'u j'è mnì,
mè um trema fina 'l ven-ni:
l'è pi ciàr la noç che u dî!

E la gent adès la pensa
tûç i dî se ch' l'ha da fè,
per scampè ùj va d'la gron siènsa:
la quistìon l'è semper lè;

La munèida semp pi rara,
'ndò ch' la vaga mè sò nent;
la bensina semp pi cara,
j fon semp an mà d'j aumènt.

Pò u telefono, la posta,
i giornàl: tût aumentà,
cara gent, che gron batosta!
Per mè cònt son bel e splà.

L'è che a Ruma j'hon d'el testi
ch'j na fòn 'd tûç i culùr:
dès j'm gavu tût el festi
(a fè festa ji pensu lur).

An Friuli u teremoto,
poi la piova, e frig, e vent:
j'avrèi vist anche 'ns el foto
che disàster, povra gent.

Meno male ch'u j'è 'ncura
tont person-ni col cor bon,
e pasà gnonca 'n quart d'ura
j'hon cmensà a dèj 'na mon.

La sicén-na d'ist istà
l'ha siuà fina la rusa,
l'acqua l'era ben presiùsa,
tnivu fina 'l pus sarà.

“Uardè ben ad nent sgarèla”,
j'ava diç ai mè gripiòn,
e csè lur, per risparmièla,
j'hon beivì tût el ven bon.

Poi, cmensà la lèn-na nova,
anche u temp a l'è cambià:
uj'è mnì tonta 'd cula piòva
ch'j avu l'acqua fina 'n cà!

Dapertût 'na gran puciàca,
tont cmè ch' l'èisa mai piuvì:
u l'ha fina diç Bargnàca
prima 'd sèn-na e dop mesdì.

E u j'è stàç la biopsina:
tonta gent j'hon dvì scapè,
u j'è gnonc la conegrina
ch'u la posa fè slinguè.

E 'd pastis ùj n'è 'nche in ater:
el Marini 'nt i giardèn;
l'è mai pront, is gram teater,
da tront'ani ji son d'avsen.

J'm còntavu, certi voti,
i mè veg, la sira 'n cà,
ch'j eru 'ndàç con sfors e loti
a purtèj la civiltà

fina a Tripoli: che cursi
co u temp bel e co u temp brût.
Dès la Libia l'ha el risursi:
senza curi 'm croma tût.

J son pen ad sold da spèndi:
roba cara o da bun pat,
basta 'n mac ch'ui sèja da vendi,
ch'j son pront a fè 'l cuntràt.

Con u Lokeed, cari siuri,
ùj n'è 'd cùì ch'j'hon pià u stramlòn:
tûta gent che senza curi
j brancàvu 'n mûg 'd miliòn.

Gent ch'j bùgiu cmè 'l limàsi
quond ch' l'è ura 'd travajè,
ma ch'j môngiu a quat ganàsi
quond ch'us trata pò 'd mangè.

J'uma 'n mond ch' l'è pèn 'd gramìsia,
ùj triònfa l'odi e 'l ma'.
Pòvri noi, e la giústisia
suma pû 'ndonda ch' la stà.

Ant u Cile u s'è vist pròpi
che co u tennis suma fort,
ma 'l sperònsi j son mai tropi:
fìjsli csè 'nche 'nt j ater sport.

A l'è mej, dès, ch'a la piònta,
cari siuri, 'd ciaciare.
Sè, d'la roba ùj n'è 'ncùr tonta,
ma 'l ven tardi e un bsò cmensè.

Tût 'sta bela cumpania
a la spècia. J'èi rasòn:
av presènt ra mè famija
e cmensùma per da bon.